

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

XXV. Ad Damasum. Quoniam vetusto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

XXV. Hieronymus Damaso Pontifici Romano. *In
iudicium & sententiam expetit contra no-
insidias Arianorum. Et cui fidei debeat in An-
tiochia communicare, rogat, multum
tribuens Ecclesia sancta Romana.*

Ioan. 19.

Cant. 2.

Hier. 2.

Cant. 4.

Luc. 17.

* autho-
ritas.

Esa. 14.

Matt. 5.

2. Tim. 2.

Psal. 2.

Quoniam vetusto Oriens inter se populorum
furore collisus, indiscissam Domini tunicam
& desuper contextam, minutatim per frustra di-
cerpit, & Christi vineam exterminant vulpes,
inter lacus contritos, qui aquam non habent, de-
ficile, ubi fons signatus, & hortus ille conclusus
sit, possit intelligi: Ideo mihi **CATHEDRA**
PETRI, & fidem Apostolico ore laudatam esse
sui consulendam: inde nunc animæ meæ postu-
lans cibum, unde olim Christi vestimenta suscepit.
Neque verò tanta vastitas elementum liquentis,
interjacens longitudo terrarum me à pretiosis
margaritæ potuit inquisitione prohibere. Ut
eunque fuerit corpus, illuc congregabuntur aque
læ. Profligato à sobole mala patrimonio, **A** pueri
vos solos incorrupta Patrum servatur * hære-
tas. Ibi cespitem terra fecundo, Dominici femi-
nis puritate centenos fructus refert. Hic obrutus
fulcis frumenta in lolium avenasque degenerant.
Nunc in Occidente sol justitiæ oritur: in Ori-
ente autem Lucifer ille, qui ceciderat, supra syden-
nos posuit thronum suum. Vos estis lux mundi, vos
sals terræ, vos aurea vasa & argentea: hic testacea
vasa & lignea virgam ferream, & æternum operi-
untur incendium. Quanquã igitur tui me terræ
magnitudo, invitat tamen humanitas. **A** sacerdos

victima salutem, à pastore praesidium ovium flagi-
 to. Faceat invidia, Romani culminis recedat
 ambitio: cum successore piscatoris, & discipu-
 lo crucis * loquor: EGO NULLUM primum,
 nisi Christum sequens, beatitudini tuae, id est,
 cathedrae Petri, communionem confocior: super
 illam petram aedificatam Ecclesiam scio. QUI
 eunquam extra hanc domum agnum comede-
 rit, prophanus est. Si quis in arca Noe non fue-
 rit, peribit regnante diluvio. Et quis pro facino-
 ribus meis ad eam solitudinem commigra-
 vi, quae Syriam juncto Barbariae sine determinat,
 nec possum sanctum Domini tot interjacentibus
 spatijs à sanctimonia tua semper expetere, ideo
 hic collegas tuos Aegyptios confessores sequor:
 & sub onerarijs navibus parva navicula delite-
 sco. Non novi Vitalem, Meletium respuo, ignoro
 Paulinum. QUI CUNQUE tecum non colligit,
 spargit, hoc est, qui Christi non est, Antichristi est.
 Nunc igitur, proh dolor, post Nicenam fidem,
 post Alexandrinum juncto pariter Occidente de-
 cretum, trium hypostaseon ab Arianorum Prae-
 sule & Campensibus, novellum à me homine Ro-
 mano nomen exigitur. Qui ista, quaeso, Apostoli
 prodidit? Quis novus magister gentium Pau-
 lus haec docuit? Interrogamus, quid tres hypo-
 stases posse arbitrentur intelligi. Tres personas
 subsistentes ajunt. Respondemus, nos ita crede-
 re. Non sufficit sensus, ipsum nomen effragitant:
 quia nescio, quid veneni in syllabis later. Clama-
 mus: Si quis tres hypostases ut tria *εὐποσάρα*
 hoc est, ut tres subsistentes personas non confite-
 tur, Anathema sit. Et quia vocabula non adji-

C 4

Gle.

* Chri-
sti.

Matt. 16.

Exod. 12.

Genes. 7.

cimus, hæretici judicamur. Si quis autem hypostasin usâ intelligens, non in tribus personis unam hypostasin dicit, alienus à Christo est: & sub confessione vobiscum pariter caetero unio inurimur. Decern te, si placet obsecro, non mebo tres hypostases dicere, si juberis. Conditur nova post Nicenam fides, & similibus verum cum Arianis confitemur Orthodoxi. Tota secularium literarum schola nihil aliud hypostasin nisi usiam novit. Et quisquam, rogo, ore sacrilego tres substantias prædicabit? Una est Dei sola natura, quæ verè est. Id enim quod subsistit non habet aliunde, sed suum est. Cætera, quæ creata sunt, etiam si videntur esse, non sunt, quæ aliquando non fuerunt, & post rursus non esse quod non fuit. Deus solus, qui æternus est, hoc est, qui exordium non habet, essentiæ nomen verè tenet. Idcirco & ad Moysen de rubo loquitur. Ego sum, qui sum. Et rursus: Qui est, me misit. Erant utique tunc Angeli, cælum, terra, maria. Et quomodo commune nomen essentiæ propriè sibi vindicat Deus? Sed quia ille sola est natura perfecta, & in tribus personis deitas una subsistit, quæ & verè una natura est, quisquis tria esse, hoc est, tres hypostases dicit, sub nomine pietatis tres naturas conatur asserere. Et si ita est, cur ab Ario parietibus separamur, perfidiâ copulati? Jungatur cum beatitudine tua Ursinus: cum Ambrosio societur Auxentius: Absit hoc à Romana fide: sacrilegium tantum religiosi populorum corda non hauriant. Sufficiat nobis dicere, unam substantiam, tres personas subsistentes, perfectas, æquales, coæternas. Taceantur

Exod. 3.

tres

tres hypostases, si placet, & una teneatur. Non bonæ suspicionis est, cum in eodem sensu verba dissentiunt. Sufficiat nobis memorata credulitas. Aut si rectum putatis, tres hypostases cum interpretationibus suis debere nos dicere, non negamus. Sed mihi credite, venenum sub melle latet: transfiguravit se Angelus Sathanae in Angelum lucis. Benè interpretantur hypostasin: & eum id, quod ipsi exponunt, habere me dicam, hæreticus iudicor. Quid tam anxie unum verbum tenent? Quid sub ambiguo sermone latitant? Si sic credunt, ut interpretantur, non damno quod retinent. Si sic credo, ut ipsi sentire se simulant, permittant & mihi meis verbis suum sensum loqui. Quam brem obtestor beatitudinem tuam per Crucifixum, mundi salutem, per homouisionem Trinitatem: ut mihi epistolis tuis, sive tacendarum, sive dicendarum hypostaseon detur autoritas. Et ne fortè obscuritas, in quo dego, loci te fallat, per bajulos literarum ad Evagrium Presbyterum, quem optimè nosti, dignare scripta transmittere: simul etiam, cui apud Antiochiam debeam communicare, significes: quia Campenses cum Tharsensibus hæreticis copulati, nihil aliud ambiunt, quam ut autoritate communionis nostræ fulti, tres hypostases cum antiquo sensu prædicent.

1. Cor. 11.